
De heilige Amelberga Legende

Rond het jaar 700 werd de heilige Amelberga geboren in een Frankische familie in de *Villa Rodingi* (het huidige Rodange) in het Groot-Hertogdom Luxemburg.

Ze genoot haar opvoeding in het klooster van Bilsen waar haar nicht, de heilige Landrada, abdis was. Het is niet bewezen dat zij daar later ook effectief woonde.

Eens ze een volwassen leeftijd bereikt had, zou ze door Karel Martel ten huwelijk gevraagd zijn. Hoewel ze geen kloosterlinge werd, sloeg ze dit aanbod toch af. Karel Martel bleef echter aandringen en zo zou Amelberga volgens de legende op de vlucht geslagen zijn, vergezeld door enkele getrouwen.

Zo begon haar zwerftocht doorheen de Kempen. Het is goed mogelijk dat zij een tijdje verbleef in Wechelderzande en in Zandhoven, een reden waarom beide parochiekerken haar later als beschermheilige kozen.

Ze verbleef ook in Bossuit en Mater, maar ook daar gunden haar achtervolgers haar – nog steeds volgens de legende – geen rust.

Ze vluchtte steeds verder en bereikte de Schelde in de omgeving van Temse. Toen haar achtervolgers op het punt stonden om haar te vatten, kon Amelberga ontsnappen door staande op een steur de stroom over te steken. Dat verklaart waarom de heilige Amelberga altijd met een steur wordt afgebeeld.

Was deze wonderbaarlijke redding voor de achtervolgers een duidelijk teken om een eind te maken aan hun mensenjacht? De legende gaat hieraan voorbij. Het is echter wel zeker dat Amelberga daarna voorgoed in Temse bleef. Ze stichtte er een kerk en overleed er in 772. Haar stoffelijk overschot werd in deze kerk begraven aan de achterkant van het altaar. Sindsdien wordt Amelberga als beschermheilige van deze gemeente vereerd.

Haar heldhaftige gedrag en haar godsvruchtige en deugdzame levenswandel waren de aanleiding om haar al snel als heilige te vereren. Op haar graf geschieden talrijke mirakels. Het is dus niet te verwonderen dat ze later tot de eer der altaren werd verheven en dat haar naam prijkt in de rij van Gods lieve heiligen.

In hoeverre waarheid en dichterlijke vrijheid hier in de legende verweven zijn, kan bij gebrek aan geschreven historische bronnen niet achterhaald worden. Zeker is wel dat Amelberga nog tijdens haar leven een diepe indruk op haar omgeving maakte. Hoe legendarisch de overlevering ook is, toch schuilt er zeker een grote kern van waarheid in!